

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΡΕΪΝΕ

Τὴν Κυριακὴν, 8^η/21^η Μαΐου 2023, Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ Πεντηκοστάριον, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐτέλεσε θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς πόλεως Ρεΐνε πλησιοχώρου τῆς πόλεως Ναζαρέτ.

Πρὸ τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο δεκτός ἐν χαρᾷ καὶ ἐνθουσιασμῷ ὑπὸ τῶν Προσκόπων τῆς Κοινότητος.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Ἀραβόφωνος Πρεσβύτερος π. Συμεών, Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ ἄλλοι Πρεσβύτεροι ὁμόρων Κοινοτήτων καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος π. Εὐλόγιος, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῶν ἐνοριτῶν τῆς Κοινότητος.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν 9, 1-3).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ καὶ περικαλλεῖ ὑμῶν Ναῷ, ἵνα πασχαλῶς ἐορτάσωμεν τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν γενόμενον ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου θαῦμα, τῆς ἐπιχρίσεως δηλονότι πηλοῦ ἐπὶ τοὺς τύπους τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Τὸ γενόμενον τοῦτο θαῦμα εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν διακρίνεται ὅλων τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ, διότι «ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου», (Ἰωάν 9,32). Ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ Χριστός ἐθεράπευσε τὸν τυφλόν, κινούμενος «αὐτοκινήτως δι' ἀγαθότητα», ὡς λέγει Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: «ἐπὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἰδὼν τυφλὸν ἐκ γενετῆς ὡς ὁ Ἰωάννης φησιν, οὐδέ αἰτηθεὶς, ἀλλ' αὐτοκινήτως δι' ἀγαθότητα πτύσας ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πηλὸν ποιήσας καὶ τοῦ τυφλοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἀλείψας, εἶπε πρὸς αὐτόν· ὕπαγε, νῖψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ».

Ὁ μὲν Χριστός ἐθεράπευσε «αὐτοκινήτως» τὸν τυφλόν, διότι τοιοῦτοτρόπως

ἀπεκάλυψεν, λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ὅτι Οὗτος εἶναι «μείζων καί ἐπιδοξότερος (=ένδοξότερος) ἀπό ὅλους. Μέ ἄλλα λόγια, διὰ τῶν ἔργων τούτων ὁ Χριστός ἀπέδειξεν ὅτι Αὐτός ἔχει τήν δύναμιν καί τήν ἐξουσίαν, τήν ὁποίαν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἁγίων κατεῖχε ποτέ. Πρὸς τοῦτο, ὁ Ἰησοῦς ἐπικαλεῖται εἰς ἀπόδειξιν τό θαῦμα «τῆς τροπῆς τῆς τυφλότητος», τήν ὁποίαν ἀνατροπήν (=ὑπερνίκησιν) οὐδεὶς ἄλλος ἐπεχείρισεν ἢ ἐπετέλεσε ποτέ.

Ὁ δέ θεραπευθεὶς τυφλὸς εἰς τὰς προκλήσεις καί τὰς κατηγορίας τῶν ἀπιστούντων Φαρισαίων ἐναντίον τοῦ θεραπεύσαντος αὐτόν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τὰς ἀπειλάς καί εἰρωνείας κατ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου μετὰ παρρησίας ἀπαντοῦσε λέγων «εἰ μὴ ἦν οὗτος παρά Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 9,33).

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ εὐεργετηθέντος τυφλοῦ ἀποτελοῦν ὁμολογίαν πίστεως, ὅτι ὁ θεραπεύσας αὐτόν εἶναι ἀπεσταλμένος ἀπό τόν Θεόν. Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ τυφλοῦ ἐκπηγάζει ἐκ τῆς πίστεως αὐτοῦ κατὰ τόν ψαλμῶδόν «ἐπίστευσα διό ἐλάλησα» (Ψαλμ. 115,1) ὡς καί κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον «καί ἡμεῖς πιστεύομεν δι' ὃ καί λαλοῦμεν», (Β' Κορ. 4,13). Τούτέστιν καί ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ἔχομεν τήν ἰδίαν ζῶσαν πίστιν μετὰ τοῦ ψαλμῶδου Δαυΐδ πιστεύομεν εἰς τόν ἀληθινόν Θεόν· διὰ τοῦτο ὁμολογοῦμεν καί κηρύττομεν τήν πίστιν μας.

Ἡ δύναμις τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως τοῦ τυφλοῦ καταδεῖκνυται ἐκ τῆς ἀποκρίσεως αὐτοῦ εἰς τόν Ἰησοῦν «καί τίς ἐστί, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπε δέ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καί ἑώρακας αὐτόν καί ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν· ὁ δέ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καί προσεκύνησεν αὐτῷ», (Ἰωάν. 9, 36-38).

Ἑρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ μέν Ζιγαβηνός λέγει: «εὐθύς ἐπίστευσεν [ὁ τυφλός]· ἦψατο γάρ ὁ λόγος αὐτίκα τῆς αὐτοῦ ψυχῆς, εὐρών αὐτήν ἀγαθὴν καί κατέλαμψεν αὐτήν εἰς ἐπίγνωσιν καί πίστιν». Ὁ δέ Μέγας Βασίλειος λέγει: «Οὕτως ἡ μέν προσκύνησις τῇ πίστει ἀκολουθεῖ ἡ δέ πίστις ἀπό δυνάμεως βεβαιοῦται... Γινώσκομεν δέ ἐκ τῆς δυνάμεως τόν Θεόν. Ὡστε πιστεύομεν μέν τῷ γνωσθέντι, προσκυνοῦμεν δέ τῷ πιστευθέντι».

Ὦντως, ἡ ἐνέργεια τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία συνέβαλεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τήν πίστιν τοῦ θεραπευθέντος τυφλοῦ, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἀπό τήν ἀπόκρισίν του εἰς τούς Φαρισαίους λέγοντος: «εἰ ἁμαρτωλὸς οὖν ἐκεῖνος [ὁ θεραπεύσας] ἐστίν οὐκ οἶδα. Ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω», (Ἰωάν. 9,25).

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ὁ θεραπευθεὶς τυφλὸς δέν παρέχει ἐξηγήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς θεραπείας οὔτε προσφεύγει εἰς θεωρίας, ἵνα ἀποσαφηνίσῃ τά περὶ τοῦ θαύματος, τούτέστιν τῆς ἐμπειρίας τῆς ἀπεριγράπτου αὐτοῦ εὐεργεσίας, τῆς ὁποίας ἔτυχεν ἀπό τόν φωτοδότην Χριστόν: «πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καί πάν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστί καταβαῖνον ἀπό τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων», (Ἰακ. 1,17), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος.

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐχάρισεν εἰς τόν ἐκ γενετῆς τυφλόν οὐχὶ μόνον τούς ὀφθαλμούς καί τό φῶς αὐτῶν, ἀλλά ταυτοχρόνως παρέσχεν αὐτῷ καί τό θαυμαστόν Αὐτοῦ φῶς», (Α' Πέτρ. 2,9). Διό καί ὁ θεραπευθεὶς τυφλὸς εἶπεν εἰς τόν Ἰησοῦν: «Πιστεύω Κύριε, καί προσεκύνησεν Αὐτῷ» (Ἰωάν. 9,38). Μέ ἄλλα λόγια, ὁ τυφλὸς ἐκλήθη ὑπό τοῦ Χριστοῦ εἰς τό θαυμαστόν Αὐτοῦ φῶς. «Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Αὐτό ἀκριβῶς τό φῶς τῆς ζωῆς ἔλαμψεν ἐν τῷ κόσμῳ κατά τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν ἐκ τῶν νεκρῶν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ὑμνολογικῶς καταγγέλλει τοῦτο ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καί ἀντί μύρου τόν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καί Χριστόν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωήν ἀνατέλλοντα».

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος ἥλιος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνατέλλει εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους τήν ζωὴν αὐτοῦ. Τό μέν ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἀναστάσεως καταυγάζει τό σκότος τῆς νυκτός καί ἡ ἐλπίς καί ἡ χαρά τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς διαδέχεται τήν ἀπελπισίαν τοῦ θανάτου. Ὁ δέ ἐκ τοῦ τάφου ἀνατέλλων ἥλιος, δηλονότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός χαρίζει εἰς ὅλους τήν αἰώνιον καί ἀληθινὴν ζωὴν.

«Υπάγε εἰς τήν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καί νίψαι», ἐνετείλατο καί λέγει ὁ τυφλός· «ἀπελθὼν δέ καί νιψάμενος ἀνέβλεψα», (Πρβλ. Ἰωάν. 9,11). Τό παράγγελμα τοῦτο τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀπευθύνεται καί εἰς πάντας ἡμᾶς. Καί τοῦτο, διότι ἡ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν προσφέρονται δωρεάν τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῶν ἁγίων Μυστηρίων καί δὴ τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία εἶναι τό θεραπευτήριον καί ἰατρεῖον τῶν ποικίλης φύσεως ψυχικῶν καί σωματικῶν ἡμῶν νοσημάτων.

Παρακαλέσωμεν, λοιπόν, καί ἡμεῖς τόν θεραπευτὴν τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Δικαιοσύνης ἥλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τόν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω καί ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν ἀνγάσας, υἱούς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πολλή σου καί ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλάνθρωπε, δόξα σοι».

Χριστός Ἀνέστη. Ἐτη πολλά!

Εἰς τὴν δεξίωσιν μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ὡσαύτως ὠμίλησεν ὡς ἔπεται:

«Καί παράγων, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλόν ἐκ γενετῆς· καί ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ραββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλός γενηθῇ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν 9, 1-3).

Ἐντιμότατε Πρόεδρε καί τίμια μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Αἰδεσιμώτατε π. Συμεών,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Ἡ ἐν τῷ μέσῳ ὡμῶν Πατριαρχικὴ Ἡμῶν παρουσία κατά τὴν σημερινὴν Πασχάλιον ἐορτὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ πληροῖ τὰς καρδίας ἡμῶν χαρὰς καί εὐφροσύνης, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ Θεοῦ Παύλου λέγοντος: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28).

ὧντως τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι αὐτό, τό ὁποῖον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐπίσης συνέχει καί συγκροτεῖ ὅλον τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τεθεμελιωμένη ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, «ἦν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28), ὡς κηρύττει ὁ Παῦλος. Κατά δέ τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ σήμερον ἑορταζομένου ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί Θεολόγου: «ἐγώ εἰμι ὁ ποιμήν ὁ καλός, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ὁ ποιμήν ὁ καλός τήν ψυχήν αὐτοῦ τίθησιν ὑπέρ τῶν προβάτων», (Ἰωάν. 10,11).

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί δὴ τό Ἑλληνορθόδοξον (Rum Orthodox) Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων καυχᾶται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διά τό «μικρόν ποίμνιον» (Λουκ. 12, 32) τῆς πόλεως ὑμῶν Reineh, τό διακρινόμενον διά τήν ἐνότητα καί ὁμολογίαν τῆς Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως, κατά τό παράδειγμα τοῦ θεραπευθέντος τυφλοῦ, τοῦ καί σήμερον ἀναμιμνησκομένου ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ καί εἰπόντος: «εἰ μή ἦν οὗτος παρά Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 9,33).

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ πρώην τυφλοῦ ὅτι ὁ θεραπεύσας αὐτόν λεγόμενος Ἰησοῦς ἦν παρά Θεοῦ, ἀπεστάλη δηλονότι ἀπό τόν Θεόν, ἐπιμαρτυρεῖ τήν ἀπόκρισιν τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τούς μαθητάς Αὐτοῦ εἰπόντος ὅτι «οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν. 9,3).

Τήν φανέρωσιν ταύτην τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἐθεασάμεθα καί ἡμεῖς ἐν τῇ εὐλογημένῃ Κοινότητι ὑμῶν ἰδίοις ὅμμασι. Διό καί δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν Κυρίῳ καί Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

Μετά δέ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου εἶπωμεν: «Χριστός μετ' ἐμοῦ καί τίνα φοβηθήσομαι; Κἂν κύματα κατ' ἐμοῦ διεγείρηται, κἂν πελάγη, κἂν ἀρχόντων θυμοί· ἐμοί ταῦτα πάντα ἀράχνης εὐτελέστερα», (P.G. 52, 430). [Καί ἀπλούστερον: εἴτε κύματα σηκώνονται ἐναντίον μου, εἴτε πελάγη, εἴτε θυμοί ἀρχόντων, ὅλα αὐτά γιά μένα εἶναι πῖο ἀνίσχυρα καί ἀπό τόν ἰστόν τῆς ἀράχνης. Ὁ Χριστός εἶναι μαζί μου. Ποῖόν θά φοβηθῶ;]

Χριστός Ἀνέστη. Ἔτη πολλά καί ἐν Χριστῷ καρποφόρα”.

Μετά τήν δεξίωσιν ἡ Κοινότης παρέθεσε τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας